

When an Esrog Can't be Found

(1) מסכת סוכה דף לה עמוד א

תנו רבנן: **אפרי** עץ הדר - עץ שטעם עזו ופריו שוה, הוי אומר זה אתרוג. רבי אומר: אל תקרי הדר אלא הדיר, מה דיר זה - יש בו גדולים וקטנים, תמימים ובעלי מומין, הכי נמי - יש בו גדולים וקטנים תמימים ובעלי מומין - . אטו שאר פירות לית בהו גדולים וקטנים תמימים ובעלי מומין - ? אלא הכי קאמר: עד שבאין קטנים עדיין גדולים קיימים. בן עזאי אומר: אל תקרי הדר אלא (אידור +), (מסורת הש"ס): הדר + [שכן בלשון יווני קורין למים (אידור + (מסורת הש"ס): הדר + [ואיזו היא שגדל על כל מים - הוי אומר זה אתרוג .

(2) שו"ת הרמ"א סימן קיז

אן חסר תחלת השאלה, ולפי הענין היתה השאלה מ"ש דאתרוג המורכב פסול והדס מצראה כשרב והיתה התשובה לפי שהמורכב לא נקרא אתרוג ולא מקרי פרי עץ הדר, אבל הדס דבעבות תליא רחמנא וא"כ בהדס מצראה שאנו רואין בו שהוא עבות למה נפסול אותו, שהרי ליכא למטעי בדבר הנראה לחושג אבל בפרי עץ הדר, שנחלקו בו בפירוש הדר איכא למימר דילמא איכא לחכמינו ז"ל עוד דרשות אחרות במלת הדר, דאתרוג הוא דוקא. ... וכבר שמעתי מזקן אחד, שאלו המינים פירות הנקראים מורנצי"י או הלימוני"י עצי דרים משנה לשנה על האילן וגם יש להם כל הסימנים הנאמרים בגמרא, וכי סלקא דעתן להכשיר פירות אלו בתורת אתרוג. ולכן המורכב כאחד מהם ואין להכשיר רק האתרוג ולא שאר מינים, ולא בצורה תליא מלתא מאחר שכבר נתבאר שזה המורכב לא מקרי אתרוג.

3) Sdei Chemed (Lulav 11) 3:347

וע"ז דברתי בשרה חמדי במערכת ארבעה מינים ה"ל (היוצא)
מזהיר את העם שלא ליטול הלולב וט' קודם. ה"ל החמה)
כפ"ל לי ידיו הגאון האד"ר בק"ש מוהר"ר אליהו דוד ראביטו
אבד"ק מיר י"ז ח"ל נס אכ"י הוהר"י רב"ס על זה אך משני
משום האחרונים נמדינות מוכרחים להחפץ בנזקק בנזקק לכן
אפשר לגדור בזה לכן נראה לי שכן שכל הדין ליטול מהבן
החמה הוא כדי שלא יטעו בלילה שחל יום הוא וכמנלה כ' ע"א
נרש"י שם וכתב ריומא ר' כ"ח ע"א ואם כן פחה שחללים
בכל בתי מדרשות וגם לרוב בני אדם מורה ששום מוכוונת יס
לומר דאין חשש טעות כל כך כנדרות הראשונים (ודברי אלו)
הלכנו בסיון תרנ"ב דהיינו שצמח משום דשיקק יום הוא ה"ל
החמה לריבים שין גדול) אהנס עיקר החפלה קודם ה"ל החמה
ראוי למטע עכ"ל י"ז אמר המחבר אשרי לגדולי הדור המלומדים

4) Rav Dovid Frankel - Be'er David 18

נסתפקתי הנה בשנה זו שלא היה אתרוג
ולולב רק בעיירות גדולות אם
מחויב לעקור מצינו ולין לעיר אחרת ליו"ט
כדי שיקיים המצוה. שזו מלאכה בח"א כלל
ס"ח סי' י"ט שמתחפף בזה, ובנשמת אדם
שם נראה דעמו דנמקום דאזיל ואמי ציומי
מחויב לילן, וכדאיתא בנפיקה כ"ז ע"ב, ובמי
שיש לו אשה ובנים אין צריך לעקור דירתו
שהרי שמהה היא ג"כ מ"ע מה"מ, וקימ"ל
אשה בעלה משמחה, ועוד מטעם אחר אין
צריך לילן מצינו, דהא קודם יו"ט לא חל
עליו כלל המצוה עד יו"ט ואז אי אפשר לו
לילן יותר מתחום שבת, והביא רא"י לדבריו
ובסוף הביא דברי הרמב"ם פ"ה מהל' ת"מ
דחייב להקביל פני רבו ברגל ציו"ט אע"ג דלא
אמי ציומי, וא"כ מוכח דלא מהני טעם זה
דשמחת לבטל שום מצוה, וסיים ולכן הדבר
נ"ע:

I. New World Esrogim**5) Occident - Vol. V, No. 2 Iyar 5607, May 1847**

Baltimore, 20th April, 5607.

My Dear Sir,

It is not long since, that several of my friends urged me to come out publicly, in your periodical, with my opinion about the אתרוגים, which are yearly brought from the West Indies to this country. I am so much disinclined to give publicity to any thing of a controversial nature in matters of our religion, that even now I should not trouble you, but that the time is approaching when our yearly communications are made to the West Indies for the supply of Citrons, and I think it therefore my duty, for the sake of our religion, to state that these אתרוגים are כשר, and there cannot be found any word against them in all rumors that were set afloat against the כשרות of these אתרוגים are founded in error and misinformation. Now, my dear sir, I wish only to promote the unity of Israel in matters of religious observances, and endeavour to effect that our brethren of Israel shall not be willfully deprived of the observance of לולב without just cause.

I remain, very respectfully,

Your obedient servant,

A. Rice



צבי שכטר עש"ק פ' בא, תשס"ו